

Lubelskie w liczbach

2013-10-29

O przyrodzie województwa lubelskiego

Województwo lubelskie o łącznej powierzchni 25 122,49 km², jest trzecim co do wielkości województwem w Polsce, położonym w środkowowschodniej części Polski, pomiędzy województwami: podkarpackim, świętokrzyskim, mazowieckim i podlaskim.

Granicę wschodnią i zachodnią Lubelszczyzny wyznaczają doliny dwóch dużych rzek: Wisły i Bugu.

Lubelszczyznę zamieszkuje 2 171,9 tys. osób.

Stolicą województwa, a zarazem największym miastem wschodniej Polski jest Lublin z liczbą mieszkańców 348 567.

Województwo lubelskie obejmuje swoimi granicami zarówno regiony niżowe (Nizina Południowopodlaska, Polesie Lubelskie), wyżynne (Wyżyna Lubelska, Rostocze, Wyżyna Wołyńska), jak i obszary związane strukturalnie z Karpatami (północna część Zapadliska Przedkarpackiego – Kotlina Sandomierska).

Na terenie województwa lubelskiego występują wszystkie typy gleb terenów nizinnych i wyżynnych Polski. Najlepsze gleby występują w środkowej części województwa obejmującej Wyżynę Lubelską z Rostoczem oraz zachodni kraniec Wyżyny Wołyńskiej.

Wody powierzchniowej województwa: stawy, zbiorniki wodne, rzeki i jeziora zajmują ok. 35600 ha. Na Pojezierzu Łęczyńsko – Włodawskim znajduje się 67 jezior. Obszar Pojezierza należy do szczególnych miejsc pod względem klimatycznym, krajobrazowym, jest też główną bazą wypoczynkowo – wczasową w województwie lubelskim.

Województwo lubelskie należy do zasobniejszych pod względem ilości występowania wód podziemnych. Na szczególną uwagę zasługuje rejon Uzdrowiska Nałęczów, gdzie występują lecznicze wody mineralne – żelaziste, wspomagające leczenie chorób układu krążenia.

Lubelszczyzna charakteryzuje się bardzo wysokimi walorami przyrodniczymi oraz różnorodnością biologiczną i krajobrazową, występuje tu ogromne bogactwo flory i fauny. Na terenie województwa występuje wiele rzadkich i zagrożonych zanikiem gatunków oraz siedlisk przyrodniczych. W celu ich ochrony podejmowane są działania z zakresu aktywnej ochrony przyrody. Programami ochrony objęto między innymi: żółwia błotnego, którego lubelska populacja jest najliczniejsza w kraju, susła perełkowanego – skrajnie zagrożonego wyginięciem gatunku, występującego jedynie w województwie lubelskim, wpisanego do „Polskiej czerwonej księgi zwierząt” głuszca oraz ekosystemy bagienne w Sobiborskim Parku Krajobrazowym.

Najcenniejsze przyrodniczo i krajobrazowo obszary Lubelszczyzny zostały objęte różnorodnymi formami ochrony przyrody.

Na system obszarów chronionych składają się:

- 2 parki narodowe – Rostoczański i Poleski,
- 17 parków krajobrazowych
- 17 obszarów chronionego krajobrazu
- 88 rezerwatów przyrody.

System uzupełniają użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne oraz pomniki przyrody.